UUTISET

Keskikokoisessa suomalaisessa kaupungissa tuskin investoidaan sataa miljoonaa euroa täysin uuteen voimalaan korvaamaan toimintakykyisiä laitoksia. **TOIMITUSJOHTAJA JYRKI PEISA, BIOENERGIA RY**

PÄIVÄN PUNKTI

Ääni-kynnys

Eduskunta päätti suuresta vaalipiiriuudistuksesta. Vaalipiirien lukumäärä putoaa kahdella, kun Pohjois-Savo ja Pohjois-Karjala toisaalla ja Etelä-Savo ja Kymi toisaalla yhdistetään.

Uudistukseen kuuluu, että kukaan ei ole tyytyväinen. Tyytyväisimpiä lienevät vihreät, jotka saivat kiristämällä lähes sen, minkä halusivat.

Vaalipiirien yhdistämisellä on tarkoitus helpottaa pienten puolueiden ehdokkaiden pääsyä läpi. Mitä pienempi vaalipiiri on, sitä korkeampi on prosentuaalinen kynnys saada paikka eduskuntaan. Uudellamaalla äänikynnys on kolme prosenttia, Mikkelissä yli kymmenen.

Kaikissa vaalipiireissä pitää puolueen saada silti sama määrä ääniä saadakseen paikan. Vaalipiiritohinassa on unohtunut, että jokaista paikkaa kohti tarvitaan noin 13 000 ääntä. Jos jokin puolue ei ääniä saa, niin ei saa.

Puolueet sopivat viime vaalikaudella uudesta tasauspaikkajärjestelmästä, joka olisi toteuttanut suhteellisuuden hyvin tarkasti koko valtakunnassa. Jos puolue saisi kymmenen prosenttia valtakunnan äänistä, se saisi kymmenen prosenttia myös paikoista.

Tämä sopimus revittiin nyt auki. Tapaus osoittaa, miten ailahtelevaista politiikka on.

Politiikan tutkija Pertti Timonen kirjoittaa asiasta pirteästi Demokraatissa. Timonen toteaa, että SDP, jonka pitäisi olla oikeudenmukaisuuden puolue, ei itse toimi periaatteidensa mukaisesti. Kokoomusta ja keskustaa ei vaalijärjestelmän uudistaminen enää kiinnosta, ja vihreät myivät periaatteensa vallan hernerokasta.

» Vaalipiiriuudistus onkin täyttä teatteria.

Vain perussuomalaiset seisoivat johdonmukaisesti uudistuksen takana, Timonen tykittää. Kerrankin Soini saa kehuja valtio-oppineelta.

Vaalipiiriuudistus onkin täyttä teatteria. Timonen viittaa käynnissä olevaan kuntauudistukseen. Jos pääkaupunkiseudulle syntyy jättikunta tai metropolihallinto, joudutaan vaalipiirit repimään vielä kerran.

Siihen vaalipiirijakoon ei riitä edes Speden sketsien naisen logiikka, Timonen tiivistää.

Toisaalta. Vaalipiirien piirtäminen on niin vaikea asia, että vain Spede Pasanen olisi kyennyt sen tekemään.

LAURI KONTRO on Maaseudun Tulevaisuuden päätoimittaja.

lauri.kontro@maaseuduntulevaisuus.fi

Turvesoiden luvittaminen tökkii

Lupakierros suon turvetuotannon aloittamiseksi kestää ympäristöhallinnossa useita vuosia. Jonossa on tällä hetkellä yli 10 000 hehtaarin hakemukset.

MARKKU VUORIKARI

Turpeennostolupia myönnetään hitaasti. Esimerkiksi Vapon tuotannosta poistuu vuodessa 2 500 hehtaaria suota, mutta yhtiö saa uusia lupia vain noin 500 hehtaarin tuotantoon.

Ympäristöministeri **Ville Niinistö** (vihr.) linjasi vihreiden energiapolitiikkaa keskiviikkona blogikirjoituksessaan. Niinistön mukaan vihreiden tavoittelema siirtymäaika irti turpeen energiakäytöstä on 20 vuotta.

Osasyynä turvepulaan on hänen mukaansa ”alan kyvyttömyys hankkia uusia ympäristön kannalta kestäviä tuotantoaloja tuotantoon”.

Kokoomuksen varapuheenjohtaja **Janne Sankelo** korjaa, että kyvyttömyyttä on lähinnä ympäristöhallinnossa. Lupajonot ovat todella pitkät.

Vapon turvetuotteiden liiketoimintajohtaja **Pasi Koivisto** vahvistaa asian.

”Kyllä se jumi on muualla kuin turpeentuottajien kontolla. Jonossa on tällä hetkellä 12 000 hehtaarin turvetuotantoluvat. Vapon tuotannosta poistuu vuosittain 2 500 hehtaaria ja uusia saadaan tilalle vain 500–600 hehtaaria.”

Lupaprosessi kestää vuosia

Niinistö kirjoittaa myös, ettei vihreät halua rajoittaa turpeennostoa jo käytössä olevilta alueilta.

Sankelo vastaa, että vanhat turvetuotantoalueet ovat heikoimmilla viime kesän kaltaisten rankkasateiden aikaan. Uudet tuotantoalueet kestäisivät kosteutta paremmin.

Bioenergia ry:n toimitusjohtaja **Jyrki Peisa** kertoo turvelupien käsittelyyn kuluvan nopeimmillaankin vuosia.

”Aluehallintovirastosta (avi) hakemus lähtee hallinto-oikeuteen ja palaa aikanaan sieltä uuteen käsittelyyn aviin. Prosessi on hyvin raskas.”

Peisan mukaan on selvää, että turpeen energiakäytöstä luopuminen koituu kivihiilen hyväksi.

”Jos ajatellaan vaikka keskikokoista suomalaista kaupunkia, niin siellä tuskin investoidaan sataa miljoonaa euroa täysin uuteen voimalaan korvaamaan toimintakykyisiä laitoksia. Eiköhän rahalle löydy muutakin käyttöä kuin toimivan infran hylkääminen.”

Turpeesta luopuminen olisi virhe

”Voimalaitoksista ja kentältä saamani viesti on, että turpeesta luopuminen olisi iso taloudellinen virhearvio”, Sankelo sanoo.

Hallituksen periaatepäätökseen on kirjattu asteikolla 0–5 toimiva luokittelu suon luonnontilaisuudesta. Luontoarvonsa menettäneet ojitetut suot, joilta turpeennosto sallitaan, ovat luokissa 0–2.

Niinistö selvitti myöhemmin, että luokkia 0 ja 1 suosittaisiin ja luokasta 2 käytettäisiin vain luontoarvoiltaan vähäisimpiä soita.

Hän lisäsi myös, että vesiensuojelun takia kaikilla turvetuotantoon halutuilla soilla pitää olla puhdistusteknologia kunnossa ennen kuin lupia voidaan myöntää.

Uusien turvetuotantoalueiden ottaminen käyttöön takeltelee luokittelun käyttöönoton viivästymisen takia. Sankelon mukaan ympäristöhallinto jumittaa asiaa.

”Luokittelu tulisi saada nyt toimimaan käytännössä. Se tasapuolistaisi eri puolilla maata sijaitsevien soiden luvansaantimahdollisuuksia.”

Hallituksessa ei erimielisyyttä

Sankelo ei myönnä, että hallitus olisi erimielinen turvekysymyksestä. Erilaisia painotuksia energiapolitiikasta sen sijaan löytyy.

”Hallitusohjelmaan on selkeästi kirjattu, että turve-energian käyttöä voidaan arvioida uudestaan, jos se ei lisää kivihiilen käyttöä. Nyt se lisääntyy.”

”En missään nimessä yhdy vihreiden ohjelmaan, jonka mukaan turpeen energiakäytöstä luovuttaisiin 20 vuoden aikana. Turvetta tarvitaan vielä laitosten tukipolttoaineena ja asia on merkittävä energiaomavaraisuudenkin kannalta.”

ANTTI HIRSAHO

Tehoplus kouluttaa ympäristöneuvojia

Maatalouden ympäristönsuojeluun keskittyvä Tehoplus-hanke otti etunojaa valmisteilla olevaan ympäristöohjelmaan ja ryhtyi kouluttamaan neuvojia, vaikka tukijärjestelmän yksityiskohtia vielä hiotaan.

Ensimmäinen koulutuspäivä oli keskiviikkona. Se veti Ahlmanin maatalousoppilaitoksen salin ääriään myöten täyteen Tampereella, kertoo projektipäällikkö **Aino Launto-Tiuttu** Tehoplus-hankkeesta.

”Päätimme, että pilottikoulutus järjestetään, jos ilmoittautuneita on kymmenen. 90 voitiin ottaa, ja enemmänkin olisi tullut”, Launto-Tiuttu sanoo.

Uutta maatalouden ympäristökorvausta valmisteleva työryhmä ehdottaa, että neuvontaa sisältyy uuteen ympäristökorvausjärjestelmään. Neuvojilta vaaditaan pätevöitymistä, mutta minkälaista, siitä ei ole tietoa.

Launto-Tiutun mukaan maa- ja metsätalousministeriö on luvannut suullisesti, että pilottikoulutus voidaan lukea hyödyksi.

Koulutuspäiviä on kuusi, joista kolmeen pitää osallistua. Ensimmäinen ja viimeinen ovat pakollisia.

Maatalouden ympäristöohjelma on niin laaja, ettei yksi ihminen pysty sitä enää hallitsemaan, Launto-Tiuttu miettii.

Keskiviikkona keskityttiin yleisesti ympäristövaikutuksiin ja korvauksiin liittyviin säädöksiin, jätehuoltoon ja energiaohjelmiin. Torstaina käydään läpi lannoitusta ja ravinnepäästöjä.

Kesällä paneudutaan maan rakenteeseen ja luonnon monimuotoisuuteen ja syksyllä lanta-asioihin. Päätöspäivä on varattu ympäristövaikutusten havainnointiin tilalla.

Pelkkä koulutuksen seuraaminen ei riitä. Kurssilaisten piti tehdä ennakkotehtäviä ja jokaisen päivän jälkeen on kotitehtäviä muun muassa ravinnetaseista ja täydentävistä ehdoista.

VEIKKO NIITTYMAA

Itä-Suomen liittojen luomuvaliokunta tuontiluomua vastaan

Itä-Suomen MTK-liittojen luomuvaliokunta on huolissaan tuontiluomun myynnin kasvusta Suomessa.

Valiokunta vaatii hallitukselta toimia, joilla hallituksen omat ja Suomi-brändi-työryhmän asettamat luomutuotannon kehittämistavoitteet voidaan toteuttaa.

Näitä ovat valiokunnan mukaan esimerkiksi kotimaisten luomutuotteiden parempi markkinoille pääsy hankintaja kilpailulainsäädäntöä uudistamalla sekä luomualkutuotannon kehittäminen.

Valiokunta vastustaa myös luomutuotteiden myyntiä tavanomaisina.

”Luomu on myytävä luomuna. Elintarvikejalostajan ja kaupan toimesta luomutuotteita ei saa siirtää tietoisesti tavanomaisena myytäviin tuotteisiin”, valiokunta toteaa kannanotossaan.

» Elintarvikejalostajan ja kaupan toimesta luomutuotteita ei saa siirtää tietoisesti tavanomaisena myytäviin tuotteisiin.«

LUOMUVALIOKUNTA

Luotettavaa omavalvontaa on valiokunnan mielestä kehitettävä luomurekisteriä hyödyntämällä.

Esimerkiksi valiokunta tarjoaa eläinten hyvinvointi- ja nautarekisterejä. Luomuvalokunta uskoo, että rekisterin hyödyntäminen keventäisi hallintoa ja lisäisi kustannustehokkuutta.

TERHI TORIKKA

Viljelijöiden enemmistö haluaa jatkaa EU:ssa

Tuoreen Ylen A-Studion tekemän kyselyn mukaan 40 prosenttia EU-tukea saavista maanviljelijöistä on tyytymättömiä Suomen neuvottelutulokseen EU:n maataloustuista.

Tästä huolimatta lähes 70 prosenttia on katsoo, että maatalouden kannalta EU-jäsenyys on unionista eroamista parempi vaihtoehto.

A-studion kyselyyn vastasi 120 tuottajaa, jotka ovat Suomen 200 suurimman EU-tuen saajan joukossa.

Vastanneista vajaa puolet oli palkannut 1–2 tilan ulkopuolista työntekijä. Viidenneksen palkkalistoilla oli 3–5 työntekijää.

Noin kolmannes kertoi, ettei ole palkannut yhtään tilan ulkopuolista työntekijää

Maataloustukia käsitellyt A-studio esitettiin televisiossa 6. maaliskuuta.

MAIJA ALA-SIURUA

KIMMO HAIMI

Vaikka kosteusvaurioita korjataan, oireilu ei aina lopu.

Homemyrkkyihin ei löydy tunnistajaa

Huonepölyn myrkyllisyyttä mittaamalla ei voida varmuudella tunnistaa tai luokitella kosteusvaurioisia rakennuksia.

Tämä selvisi osana valtakunnallisia kosteus- ja hometalkoita tehdyssä laajassa Toxtest-tutkimushankkeessa.

Tutkimustulosten mukaan pölyn myrkyllisyyden mittausta ei voi käyttää perusteena kosteusvauriokohteiden korjaustarpeiden eikä terveyshaitan arvioinnissa.

Huonepölyn myrkyllisyys ei myöskään välttämättä selitä kosteusvaurio rakennuksiin liitettyä oireilua.

Tutkimuksen tuloksia esiteltiin keskiviikkona sosiaali- ja terveysministeriössä.

Toxtest-hanke jatkui kaksi vuotta, mutta päättyi epäonnistumiseen. Huippututkijoiden työ maksoi puoli miljoonaa euroa.

Viranomaiset arvioivat, että sadattuhannet suomalaiset altistuvat joka päivä sisäilman ongelmille.

Kodeissa sekä kouluissa, päiväkodeissa ja työpaikoilla tehdään valtava määrä kosteusongelmien korjauksia. Ne eivät aina poista oireilua.

MT